

[J. Oskar Andersen.]

Leder, fortsætte, hvis det viser sig, at Økonomien i høj Grad kræver det.

Statstilskuddet er „nedsat“, som Lovforslaget udtrykker det, fra 750 000 Kr. til 500 000 Kr. Jeg kan give det ærede Medlem Hr. Pinholt Ret i, at det i Virkeligheden er en Ompostering, idet jo den Kulturfond, som jeg skal komme til at omtale, skal give det store Bidrag til Det kongelige Teaters Drift, saa man for saa vidt ikke kan sige, at Statens Tilskud er sat ned fra de 750 000 Kr.; det bliver i alt Fald kun ganske lidt. Det er efter min Mening og efter Kommissionens Mening absolut nødvendigt at yde dette Tilskud, hvis Teatret skal drives. Det er et rimeligt Tilskud fra Staten til en Institution, der har denne Kulturværdi, har haft den ned igennem Tiderne og vedblivende viser sig at have den.

Kommunehjælpen, som nu kommer til, de 100 000 Kr., kunde jeg ønske . . . (Munterhed); ja, „Kommunehjælpen“; man maa jo sige, det er en kommunal Hjælp. Den er ikke stor, og jeg kunde ligesom det ærede Medlem Hr. Pinholt ønske, at den var større; men det forekommer mig i alt Fald at være et stort Fremskridt, at Hovedstadskommunerne har erkendt, at Det kongelige Teater ogsaa har Betydning for dem og er Hjælp og Understøttelse værd fra deres Side. Naar dette først er slaaet fast, kunde det dog maa ske være, at man kom til at indse, at der var Grund for dem til at yde Det kongelige Teater en større Støtte. Jeg vil i alt Fald ønske, at det maa blive Tilfældet.

Saa er der de 100 000 Kr. fra Radioen, Betalingen for Hjælpen fra de Kunstnere ved Det kongelige Teater, som arbejder ved Radioen. Disse Penge vil Radiofonien betale; selv om man ikke ligefrem straalere af Glæde over det, indrømmer man, at det er rimeligt, og det forekommer mig, at det ikke er andet, end hvad man kunde vente Radioen vilde indrømme, thi jeg gad nok se, hvad Værdi Radioens Udsendelser vilde faa, hvis den ikke havde Støtte fra denne store Kunstnerstab, som dog i det store og hele maa kaldes Eliten af Teaterkunstnere herhjemme.

Jeg vil gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Pinholt, at Radioen jo ikke udsender Teaterforestillinger. Den har af og til nogle Akter af Operaer, men den udsender ikke Teaterforestillinger; den laver noget selv, og jeg vil indrømme det ærede Medlem Hr. Pinholt, at disse Forestillinger ofte er meget slette, fordi man ikke kan høre, hvad Kunstnerne siger — det gælder for Resten ogsaa enkelte Kunstnere fra Det

kongelige Teater —, men da Udsendelserne paa dette Omraade helt arrangeres af Radioen, kan man ikke rette nogen Anke derfor mod Det kongelige Teater.

Jeg kommer saa til det nye i Lovforslaget, Oprettelsen af en Kulturfond, der, som Ministeren har sagt, skulde være en Stødpude for Teatret, men tillige en Fond, der forhaabentlig, naar den trives, kunde overtage videregaaende Opgaver. Det er mit Haab, at dette maa lykkes, men jeg er ikke absolut sikker paa, at det vil kunne lykkes, hvis man ikke kan anvise Fonden Indtægter ud over dem, der er til Stede, thi naar man som jeg har siddet i et Kontroludvalg for Det kongelige Teater, har man Erfaring for, hvorledes det kan gaa; det gik jo saaledes med den Million Kroner, der var indlagt som Stødpude for Dobbeltscenen, at den i det væsentlige blev opspist i Løbet af et Aar. Man maa altsaa holde sig for Øje, at denne Kulturfond ikke hviler paa absolut sikker Grund, men derfor kan man jo alligevel have Tanken kær og mene, at det er en god Maade at orde det paa, at netop Radioen, der kommer til at yde saa stort et Bidrag, ikke betaler sit Bidrag til Det kongelige Teater, men til en Fond, der har sin egen Styrelse, og en Styrelse, som — det lægger jeg ogsaa stor Vægt paa — i alt Fald væsentligt vil være uafhængig af Teatret selv og derfor vil kunne være en yderligere Kontrol med Teatrets økonomiske Virksomhed. Det er en meget lille Grundfond, denne Kulturfond faar. Det er udelukkende Resterne af Millioner, disse 100 000 Kr., men i øvrigt skal den eksistere paa aarlige Indtægter, hvoraf de 220 000 Kr. er Forlystelsesafgiften, som Staten faar fra Det kongelige Teater; det vil sige, det er jo ikke det hele, men det, der skal indbetales af denne Forlystelsesafgift, og den fastsættes altsaa nu til denne Sum.

Endvidere skulde der, efter hvad der var foreslaaet af Teaterkommissionen, indbetales 10 pCt. af Radioens Licensafgifter, og her er vi vel ved det Spørgsmaal, som mest interesserer ikke alene Publikum udenfor, men ogsaa Rigsdagen: om dette er berettiget.

Dér vil jeg for mit Vedkommende sige i Overensstemmelse med Majoriteten i Teaterkommissionen, at jeg anser det for at være en Maade, hvorpaa Radioen slipper naadigt. Det forekommer mig, at den Skrivelse, der er kommet fra den højtærede Trafikminister, ogsaa viser Radioens gode økonomiske Forhold, og man maa her tage i Betragtning, at Radioen hverken har betalt Forlystelsesafgift eller betalt nogen særlig